

Toon Tellegen – De verdwijning van de boosheid. Tekst B (met woordverklaringen)

Uit: *Is er dan iemand boos?* (Querido, 2014)

De verdwijning van de boosheid

- 1 Op een dag was alle boosheid weg.
2 Het was in de zomer.
3 Het nijlpaard botste¹ tegen de egel, maar ze werden geen van beiden boos. De schildpad zei
4 tegen de slak dat hij er zo gehaast² uitzag, maar de slak werd niet boos. De mier³ at een taart
5 op die voor de beer was bestemd, maar de beer werd niet boos.
6 De olifant werd niet boos op zichzelf toen hij niet uitkeek, tegen de eik⁴ aan liep en met
7 een harde klap op de grond viel, en de kikker⁵ werd niet boos op de reiger⁶ toen de reiger
8 hem weer eens opat.
9 Het was een vreemde dag.
10 Dieren die pijn voelden omdat ze ergens tegenaan liepen werden niet boos. Anderen die
11 over zichzelf treurden⁷ gaven zichzelf geen draai om hun oren⁸ en zeiden niet tegen zichzelf:
12 ‘Hou op!’
13 In de middag kwamen de dieren bij elkaar op de open plek in het bos.
14 De krekel⁹ vroeg aan de olifant wat hij moest zijn als de olifant bij het dansen weer op zijn
15 tenen trapte:
16 ‘Dankbaar? Opgetogen¹⁰?’
17 De olifant keek hem onzeker aan en haalde zijn schouders op.
18 ‘Ik weet het niet,’ zei hij. ‘Gelukzalig misschien. Of beduusd¹¹.’
19 Niemand wist wat men in zo’n geval moest zijn.
20 ‘Ik ben verdrietig,’ zei de spin, die wat opzij tussen twee takken van de rozenstruik hing.
21 ‘Ja, dát kan,’ zei het nijlpaard. ‘Dat kan je nog zijn. Net zo verdrietig als je maar wilt.’
22 Er verschenen donkere wolken voor de zon.
23 ‘Laten we knarsetanden¹² en stampvoeten,’ zei de buffel.
24 ‘Of onze gal spugen,’ zei de wezel.

¹ **botste – botsen:** stoten

² **gehaast:** je bent gehaast als je weinig tijd hebt

³ **de mier:** insect

⁴ **de eik:** soort boom

⁵ **de kikker:** dt. *Frosch*

⁶ **de reiger:** soort vogel

⁷ **treurden:** droevig zijn, verdriet hebben

⁸ **een draai om de oren:** een klap, een oorvijs

⁹ **de krekel:** dt. *Grille*

¹⁰ **opgetogen:** buiten zichzelf van vreugde

¹¹ **beduusd:** verrast

¹² **knarsetanden:** met de tanden malen

25 De dieren probeerden te knarsetanden, te stampvoeten en hun gal te spugen, maar ze
26 wisten niet meer hoe dat moest.
27 Somber¹³ zaten ze bij elkaar.
28 'Ik vrees het ergste,' fluisterde de mier in het oor van de eekhoorn.
29 De eekhoorn knikte. Hij wist niet wat de mier bedoelde, maar hij wist wel dat de mier
30 gelijk had.
31 Tegen de avond werd het koud en kropen de dieren dicht tegen elkaar aan.
32 De krekel sloeg daarbij zijn ene been over zijn andere been en trapte per ongeluk tegen de
33 knie van de neushoorn.
34 'Au!' riep de neushoorn. 'Kijk uit!'
35 Het waren boze woorden.
36 Iedereen schrok en keek naar de neushoorn. Even was het stil. Toen begon iedereen te
37 juichen. De boosheid was terug.
38 De olifant gaf zichzelf een enorme draai om zijn oren.
39 'Au!' riep hij. 'Die had ik nog te goed van mijzelf!' En de tor¹⁴ riep woedend: 'Wacht maar...'
40 tegen niemand in het bijzonder.
41 Iedereen ging weer naar huis en nam zich voor die nacht ergens verschrikkelijk boos over
42 te worden.
43 'Vrees je nog het ergste?' vroeg de eekhoorn aan de mier toen ze door het schemerige¹⁵
44 bos liepen.
45 'Nee,' zei de mier. 'Ik vrees nog wel wat.' Hij fronste¹⁶ zijn wenkbrauwen en keek de
46 eekhoorn van opzij aan.
47 'Maar niet meer het ergste.'
48 De eekhoorn knikte, probeerde iets te bedenken om boos over te worden en vroeg verder
49 niets.

¹³ **somber**: bedrukt, gedeprimeerd

¹⁴ **de tor**: *dt. Käfer*

¹⁵ **schemerige – schemerig**: tussen licht en donker

¹⁶ **fronste – fronsen**: opheffen, omhoogtrekken

Sprachniveau (rezeptiv) B1-B2

Syntaktisch

- Viele einfache Hauptsätze
- Vorwiegend Relativsätze und Konditionalsätze als Hauptsatz-Nebensatz-Gefüge
- Ausrufesätze und Fragesätze in Form der Dialoge unter den Tieren

Wortwahl

- Teilweise vertrauter Wortschatz durch viele bekannte Tiere, allerdings auch spezifische Tierarten, die in den Fußnoten erläutert werden
- Idiomatische Begriffe aus dem Niederländischen, wie „knarsetanden“ und „stampvoeten“ (V. 23)
- Die Wiederholung des zentralen Wortes „boos“ zieht sich durch den gesamten Text
- Präsens, Imperfekt
- Adverbien der Zeit: „Op een dag“ (V. 1) lässt das Gedicht wie ein Märchen beginnen, „tegen de avond“ (V. 31) gibt die zeitliche Einteilung des Tages an

Semantisch

- Wie wäre es, ohne das Gefühl der Wut zu leben? Die Geschichte bildet Gefühle wie Gegenstände ab, die an- oder abwesend sein können. Die Tiere reagieren irritiert auf ein Leben ohne Wut (sowohl auf sich selbst als auf andere) und sind froh, als diese zurück ist. Das wirft die Frage auf, ob auch negative Emotionen wie Wut eine positive Wirkung haben können, indem sie zum Beispiel helfen, mit negativen Erfahrungen umzugehen.